

Arme Jan

Arme Jan, daar zat hij dan. Zo vlak voor kerst vond hij het nodig de wereld toe te spreken¹. Jan had het namelijk moeilijk vanwege de heftigheid van de alarmsignalen van de wachters in dit land. Iemand had hem zelfs voor NSB-er uitgemaakt en dat zat hem overduidelijk niet lekker. Met warme kerstverlichting op de achtergrond, deed hij zijn beklag bij het Nederlandse volk, netjes verpakt in een kerstgroet. Suïcidale jongeren konden hier misschien wel kracht uit putten. Ze waren blijkbaar niet de enigen die het moeilijk hadden.

Jan Pool maakte zich zo symbool voor veel dat mis is met de hedendaagse kerk; met dat deel van de kerk dat gevoelens te belangrijk vindt en het verschil niet kent tussen sentimentaliteit en liefde. Dat deel van de kerk dat het nog geen twee weken uit zou houden op een huiskring met Paulus, Petrus, Johannes of Jezus zelf. Dat deel van de Nederlandse kerk dat gezelligheid verkiest boven gerechtigheid, warmte boven waarheid en liever geknuffeld en gestreeld wordt dan getuchtigd en getraind. Dat deel van de kerk dat leeft alsof de engelen in Openbaring klaarstaan met feesttoeters in plaats van bazuinen; met schalen vol confetti en popcorn, in plaats van schalen vol oordeel. Het is dat deel van de kerk dat emoties wil bevredigen wanneer terechtwijzingen op zijn plaats zijn en zo geestelijke onvolwassenheid ijverig in stand houdt. Het is dat deel van de kerk dat, hoe goedbedoeld soms ook, warme groeten wil uitwisselen terwijl wapens geslepen moeten worden. Het is dat deel van de kerk, waar de geest van zelfmedelijden meer te zeggen heeft dan de Geest van God. Het is dat deel van de kerk dat graag zingt over de tijd van Elia, maar alleen schouderklopjes van Elia wil ontvangen. Als het om gevoelens gaat is men strijdbaar; als het om waarheid en gerechtigheid gaat, blijft men liever zingen, bijvoorbeeld over de tijd van Ezechiël. Maar als iemand als Ezechiël opstaat om het leger van God met krachtige woorden op de been te brengen, wordt hij onderuit gehaald. Het is dat deel van de kerk dat karakter wil vormen in een weekendje Ardennen, maar weinig karakter wil tonen in een wereld in duisternis.

Dankzij veel predikers die een verwend gehoor maar wat graag bedienen, hebben veel gelovigen jarenlang honing gegeten en geen tanden meer over om vast voedsel te verwerken. Van elke waarheid wordt vereist dat het het gehoor bevredigt en als iets niet fijn klinkt, is het dus niet afkomstig van hun god. Dat deel van de kerk is onbereikbaar voor de harde waarheid over de tijd waarin we leven en ligt op ramkoers voor de grote afval. Dat deel van de kerk dreigt volledig onder de voet gelopen te worden door het rijk der duisternis, zoals profetisch al voorzegt.

Het was beter geweest als Jan Pool zijn filmpje had opgenomen samen met de Paus. Dan was het voor veel méér gelovigen duidelijk geweest dat de boodschap van Jan verdacht veel van doen had met het duistere valse-eenheid-evangelie, waarin waarheid en gerechtigheid worden opgeofferd op het altaar van onderlinge gezelligheid.

Het is een groot drama dat een man die als geestelijk leider wordt geschouwd, zo'n filmpje opneemt en de standaard zo extreem laag legt. Jan had overduidelijk weinig onderzoek gedaan naar de aard van de duisternis in ons land en leek ook geenszins interesse te hebben om dat te doen. Waar het wijsheid was geweest om in dat geval te zwijgen, maakte Jan een kapitale fout. In een sluw staaltje van valse nederigheid, presenteerde hij zichzelf als zijnde 'geen profeet', om vervolgens wel de waarachtige wachters en profeten onderuit te halen en weg te zetten als agressievelingen. Natuurlijk is het niet handig om iemand NSB-er te noemen, maar geestelijk leiders behoren de volwassenheid en mentale kracht te hebben om daar doorheen te kijken en te zien waarom een ander dergelijke bewoordingen gebruikt. Degenen die strijden voor waarheid en gerechtigheid hebben namelijk een eenzame strijd te voeren en vechtlust en aardigheid gaan niet altijd samen. Als een tot de tanden toe bewapende soldaat op een gezellig, maar uiterst misplaatst feestje komt, leidt dat logischerwijs tot frictie. Een wijs leider

hoort daar boven te staan. Een leider met inzicht had al lang zijn wapenrusting aangehad en was voorop gegaan in de hoogst noodzakelijke strijd.

Waar de sentimentele kant van de Nederlandse kerk zich presenteert als gevoelig en zacht, gaat ze ook voorop in de verharding voor waarschuwende woorden. Wie zijn nek verhardt ondanks herhaaldelijke vermaning, wordt opeens onherstelbaar gebroken. In de kerken waar het gehoor verwend is, ontbreekt het massaal aan het evangelie van verbrokenheid en verbrokenheid moet dus dringend komen. Hoeveel te beter dat deze gelovigen zich nu massaal verharden, zodat ze buigen voor het Beest en door het Beest verbroken worden. Zelfs de oordelen van God ademen Zijn wijsheid.

Operatie Leeuw van Juda

1 <https://www.youtube.com/watch?v=QhieuZzCzC8&t=5s>